

סמייר הייטלר-טל אמיר

2127978

בן הלנה וニיסן

נולד ב- 16.10.1952

התגייס לצה"ל בפברואר 1971

שרות בגדוד 13

נפל ב- 22.10.1973

בקרב ברמת הגולן

הייטלריטל, אמיר

אמיר, בן חלה וויסן, מניאולי השואה. נולד ביום כ' בתשרי תשי"ב (16.10.1952) בחול אבב ולמד בכיה חספרא הייסורי עלי-שם צאנסן בגבעתיים; אהדרין המשיך את לימודיו בבית-הספר והיכון העירוני ט' בחול-אביב. מורתו בגימנסיה הייסורי ספרה לאחר נפילתו של אמיר, כי בכיתה החבלת חמור כבעל רציניות מקורית, שידע להביע באופן ברור ומעין. "כאשר רأיתי את אמיר עומד ומרצת לפני היכיתה, היה לי משוכנעת שצפוי לו עתיד גדול". בשמו של אמיר הנציחו הוריו את שמו קרויבי משפחתם, שנספו בשואה אברם, משה, יצחק, אך עם שם המשפחה הלועזי, המעורר אסוציאציות לא נעימות, לא השלים אמיר. המורה ידעה שהילד נשא את לבו לשם העברי טל, ושבכחו מתלבטים רכובות בקשר לשינוי השם, והוא עזרה לו בהשגת מטרתו וכן כתבה: "כאשר קראתי את שמו המשפחה של התלמידים ביום היכיתה והגעתי לשם משפחתו של אמיר, ראתה לפניו ילד גבה קומה, בעל פנים מאירות – אך מבטו כאילו כעס. ביליה שחשוב הרבה אמרת לו שאני רושמת את שמו ביום כאמיר טל. כאשר קראתי שוב את השמות ביום והגעתי לאmir טל – הוא קם כחיל מצדי. ידעתי שרकשתי לי יידיד טוב". כשלמד בבית-הספר העממי היה חבר בתנועת "הצופים" ולאחריה השחרקה הקבוצה, עבר ל"נווער העובד". בתקופת לימודיו בביית-הספר התיכון היה פעיל בגדר"ע, אך בהיותו חובב כדוריול מושבע, בילה את מרבית זמנו הפנו באימונים ובמחקרים בקביצתו – "מכבי" רמת-גן. הcadorell עמד בראש רשותה החביבו לאחר שהתברג, אך לפניו אין לו חביבים אחרים, כגון נגינה בಗיטרה ואהבה עזה לבני-חיים. את אהבתו זהה מים ברכיבה על סוסים, בטיפוח כלבים ובגדיל דגים באקווריום. כאשר יום אחד מפתע אחד הדגים האהובים עליו, אותו כינה "צ'מפיקן" – התוווע אמר לרשונה לנושא המוות. הזועז היה עמוק והARIOע בלתי-נתקף. האם זה נקרא מות? האם אין לכך כל תקנה? ומה עושים עם מה? כאשר נאמר לו שמתים מובאים לקבורה, ערך אמיר, בערtha אחוות וחבריו, טקס הלווייה לוג וקברו בחצר. בראות הוריו את צערו הגובל של הילד, ומשנשכה חמות הדגים, החלישו לחסל את האקווריום.

אמיר נזט לzech"ל בתחילת פברואר 1971 ורצה לשרת בצדנויות. אולי משקפטן היו בעורריה. لكن התנדב ל"גולני" והיה גאה על השתייכותו לחטיבה זו. הוא לא רצה לפחות לקורס קצינים, משומש שחשב שלא יהיה מסוגל לפקד על איש ולזאת על הולמת. המג"ד שלו כח לזרו בעניין זה: "אין לי ספק שככל זהה להמשיך ולהתකודם, לו רצח בך, בכל תפוקד, אלא שודוני כי טוב היה לו כדי שהינו". אמר הגבורה והחזק היה בן ואח רגש ואחוב. גם בימים הקשים של המלחמה שיגר הבירה מידי יום ביום איגרת מלאך דברי עידוד ונעם. ריק לא לדואג" ביקש בטחביו. כך גם אמר כשיצא בפעם האחרון מכיוון, ובעה שצא למשימתו האחרונה פנה במלים אלה לחברו, האDEM, שלומו וטובתו היו בראש מעינויו. את האנשים נהג לחלק לשולשה טוגנים: "נحمدך", "נחותם מאוד" ו"מוחק". בכל אדם מצא את החיבוי שכו ואילו על אנשים שלא היו דראים לטווג כוה לא אהב להשיית. את ההצעה לעבור קורס לחובשים קרביים קיבל בשמחה וברצון, החפקיד התאים לאופיו, מה עוד שתחטם את שאיפתו – לימוד רפואה לאחר ישוחרר; אולי בחיפויו בחובש מצא את מותו. כשפרצה מלחמת ים הים הים, היה אמיר ברמת הנול, כשהחל כיבוש המובלעת הוא נמצא בנקודות פינוי פצועים שהוחפה על-ידי מטוסי הסורדים. הגדורים חלפו ליד גופו והוא ראה את המות מול עיניו. מאותו רגע היה מכונם בעצמו, שלא כהרגלו, והקפיד לחזוץ את הקסתה על ראשו. "העיקר לא להפצע" היה חזר ואומר. אך הוא נפגע פגיעה מותה בהפגזה הטורית על תל-শמש ביום כ"ז בחשוון חל"ד (22.10.1973), כאשר נשלח לאבטח טרקטור שעסק בעבודת ביירות. הוא הובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורת בקרית-שלום. בן 21 היה בנופלג.

במכתבו תחנומם למשפחה כתבו מפקדיו בין השאר: (המג"ד): "אמיר היה כל הטוב שהוא אצלנו. משך כל שירותו ביחידת, כלוחם וכוחבש. ליוויתו את התפתחותו בה בעניין ובהערכה ויודע אני כי שימש מופת ודוגמא לחבירו ולמפקדיו, בנכונות מוש贊. אחריות יכולת לשמש מנוגיג מקובל על חבריו, אף כי רשותה לא שימוש כמפקדים"; (הסמ"פ): "הכרתי היטב את אמיר ואני יכול לציין בביטחון שכל משפחה בישראל הייתה יכולה להתגאות בכך כוה, עמוד התווך של המחלקה בפרט ושל הפלוגה בכלל".

במקומות נפילתו בחל-שם כתבו חבריו פלוגתו חוברת להזכיר. בחוברת שהוציאו לאור חברי לנשך, אשר הוקדשה לחיל הגדוד שנפל, כללה רשימה וביה קווים לדמותו של אמיר; הנצח מסוג אחר נעשתה על-ידי חבריו של אמיר באגדת "מכבי" ברמת-גן. שתי קבוצות כדרוסל נשאות את שמו של אמיר: קבוצה בגרים ששיחק בה וקובצת נערם. מידי שנה בשנה, בחודש תשרי מתקיים משחק על גבעע לזכרו.

טירונות

מלחמת יום הכיפורים – המלחמה בה נפל א米尔

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)
בחודשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חילוי חטיבת
גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל
חמודי עין היראתי התירוע רבות על היערכות הצבא המצרי
למלחמה, שנענדה לפrox' בاميון מאי 1973. גם הפעם הערכו ראש
אמ"ן ועוררו כי ה"סבירות למלחמה נמכה". לעומת זאת הערכו ראש
המוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הבטחון והרמטכ"ל לא
קיבלו את הערכת אמ"ן, והורו להתכוון למלחמה בסגנון "כוננות
בחול-לבן". חילוי המערך הסדיר של צה"ל ובכללים לחומי גולני ונכשו
לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש
אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות בחול-לבן", והוחלט לצרר את משך
השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במטרכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת
גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת נס גדול בפרק הירקון בת"א,
בו אמרורים היו לשתחף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנות קיומה
(1948-1973) בחטיבה סדירה ולוחמת. הנס נקבע לחול המועד
סוכות תש"ד (10.10.73), והسمח"ט שא"ל רובקה אליו ניצח
בחודשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

שבת, יום הכיפורים תש"ד (6 באוקטובר 1973)
בשבת יום הכיפורים תש"ד, 6 באוקטובר 1973, היוזם חילוי גולני
בביתיהם במקומות מגוריهم. גדור "ברק" בפיקוד שא"ל יעקב שחד
היה בחופשה עד למועד הכנס הגדול בפרק הירקון לצוין 25 שנים
לחטיבת גולני. גדור "הבקעים הראשונים" בפיקוד שא"ל יהודה פולד
סיים תעסוקה מבצעית ברצועת עזה והיה ב"חופשה רגילה"; טירוני
ביס האימונים החטיבתי, שעסוק באותם ימים בארגון העצרת
המתוכנת, יצא לביתם לחופשת שבת. גם גדור בה"ס למ"כים של
חטיבת גולני, גדור "אריות הגלן" בפיקוד שא"ל דובי דורו, ולוחמי
הסירות, פלוגת ה"נמר המעופף" בפיקוד סרן שמריהו ויינק, שהו ביום
הכיפורים, שבת 6 באוקטובר, בביתיהם. למעשה היו רק לוחמי גדור
"גדעון" בפיקוד שא"ל זאב אונגר בתעסוקה מבצעית, בכוננות גבורה,
בגזרה הצפונית של ה"קו הסגול" ברמת-הגולן. מוצב החרמון בצפון,
דרך מוצבי גיזרת מסעה (102, 104, 105), דרך מוצבי גיזרת
החרמוןית (106, 107) ועד מוצבי גיזרת קוניינטרא (108, 109, 110).

'חשי'הכחות ברמת'הגולן' 6 אוקטובר 1973

וחשי'הכחות בתחום סדר'הכחות ביחס בין כוחות פיקוד צפון
ואגף סוגיה בניותת רמת'הגולן ב' 6 באוקטובר 1973 היו בדלקמן:
לפיקוד צפון – אוגדה משוריינת אחת הוללת שתי חטיבות טנקים,
חטיבת חיר' אח'ת (חטיבת גולן) וגדוד סיור פיקודי. סרי'ס 177
טנקים ד' 44 קני ארטילריה (11 סוללות של תותחים מתנייעים). סדר'ב
הצבאה הסורי מנה שתי דיביזיות משוריינות (מס' 3 ומ' 1 להן 460
טנקים, לא כולל את "בוח רפעת אס"') ושלוש דיביזיות חיר' (מס' 5,
7, 9) עם כ' 900 טנקים בחטיבות שריון עצמאיות וגדודי טנקים
בחטיבות החיר': כלומר: 10 חטיבות טנקים, שלוש חטיבות
ממוכנות, 9 חטיבות חיר' ו' 7 נזודי קומנדו; סה'ב מנה הצבאה הסורית,
שונערן בין דמק לקו החותם בפרק ה' 6 באוקטובר 1973, 1400,
טנקים ו' 930 קני ארטילריה, לא כולל מרגמות 120 מ' ועוד 36
סוללות טילי קרקע'אוויר. לנוכח המגמה ההתקפית של היערכות
הسورית הוחלט בי' 3 באוקטובר להעלות למרחב הגולן את כל חטיבת
השדרון הסדרה, חטיבה 7 ומספר סוללות ארטילריה עם צוורי'יה'ס
להותחנים.

במהלך המלחמה

כָּוֹבֵב שְׁבִיט חַלְפַּ בְּשִׂמְיָה תְּלִינָנוּ
עֲרִיכָּנִי, זָוָהָר, גְּחִיפָּז.
לֹא הַסְּפִיקָנוּ לְהַזְּנוּ בּוֹ אַתְּ עִינָּנָנוּ
פִּי עַלְיִי אֶדְרָמוֹת לֹא מַצְאָה לוֹ מַאֲזָן.

בְּהַמְּתִיר חַיָּה מַעֲגָפָה
בְּקַשְׁפִּיק לְהַקְּסִים בְּיַזְפִּין
פְּלַעַזְבָּל פְּקִילָות שְׁלִיא
שְׁלִיבָּגִית אֶפְשָׁר כָּוֹבֵב.

אמו של אמיר כותבת לזכרו

ミימי לא חוצפתה בפנוי בכתיבתו משימתה כת כבדה ומכאייבת, ככאיבת-קורוזה-חיזיות של בן אשר איינגן. קטעים קטעים של זכרונות עולית ומרצלית בצוותם לאו דוווקה קרונולוגית וקשה מאד לארגנים מתוך מכבשו חרומט של הכאב. אף הביקורת העצמית בולמת את הביטוי, שהרי ייון מעיד הנחות על עילתו". מאין אקח את מידה-האוניבראקטיביות לתאר את הבשר מבשרי, את מלاكت-טיפוחנו אשר עליה שקדנו במשר עשרים שנה. יום-יום, שעתיים של איינגן היו קודש לעיצוב דמותו של אדם. הידים, אשר כת רצוי להמשיך במלاكت-אטיפוח, החניתה והשכלול, מגשות לrisk בחלל...

הילד, הלוחט, אדם נגדי לבלבונו טרם הגיעו לפריחתו השלמה. והאצבעות, שעמלנו בעיצובו, נצרבות באש-אי-היכולות לתארו. איך אפקח? ובמה? ועל מה אפסח?

עם תום חג-תשרי שנת תשיליג ה-16.10.52 נולד אמיר, ובזה הפעם זוג-ביצולי שואה למשפחה. שוב לא איינגן בודדים. מעל עבר שנמהה כליל, הפצעה תקנות העתיד.

בשם א' (אברהם מ' משה) י(יצחק) ר' הבצאננו את שמות-הגברים במשפחה, אשר הושמדו בשואה. בהרכיבנו את השם לא ידענו, שיהלום אותו כל-כך - אומנם האmir מאד בקומתו והיה משכמו ומעלה, בין הטוביים אותו.

תינוק יפהפה הייתה. תוט, חן ויופי קרבנו מהיצור הקטן, וגרמו לנו אושר בכל ישועה. ולא רק אותנו שימח, אלא את לב-כל-רוואינו. אך לשמחה ולאושר - צל והוא האורדת. עט הופעת השמחה, רבץ מיד לרגליה צל-החרדה חבד: שמא לא יהיה. שמא יקרה לו משהו. והשמא זהה כירטם, נgas בשמחה. וכל העיב צל-החרדה את אורה של השמחה ממשך כל-ימי חייו.

או' מה לילך בריא וער ולחדרת-חווריזע אמריך חתפסה יטח ומחר, זינק מכל אחר' זילדות מאושרת במולדת חומשיות יכולה לאעגניק, אהבת ורחמים אפורה מכל עבר, אהבת וחדר דרמו מנגן לכל חסובב אותו: לאודט, לחז ולטבע,

בילדותך תרכמת גילגנו תכוגנת זו תחילת ביחסו לבני-החיים.

בתיכוןך בן שנותים נדחתתי כאשר אמר לי: "אם, אני אוהב אותך כמו סוטי".
בחולות תחדרת ולאחר רתרור שני תביןותי, שהוא מעמידבי בדרגת שורה עם טוסו תלבן ומהאוב של תלבן, שבאג לארכיבו מיד בוקר על עגלת-החלב הרטומה לסוס לבן.

אהבתו לסוס תלבן לא הפרעה לו לאחוב ולהשתעשע עט כלבם של בעלי-הבית אצל גראנו אורמה תקופת. טبعו היה, שדבר הראשו אותו נרכש עט רבינו את ביתנו, יהיה כלב. כלב צב גדול ואמתני היה רכושו הראשון של הילד הקטן. "דסי"
קרא לו על שם תלמידי, שאותו חיבב מאוד. באיזו אהבה ומסירות טיפל בו, וכמה התיעיסר וعمل, כשהכלב נפצע. על שטרכנו אותו למשמר-הגבול, לא סלח לנו מעולם.

- "ידע לך, הדבר הראשון, שאני מביא הביתה אחורי שחורי מהצבא, יהיה כלב",
היה נוהג לומר בחופשונו הקצרות בבית.

- "פה יהיה כלב!" היה מרגיש בקול פסקני על מנת למנוע כל התנגדות מצידי.
- לצעריך, אין כלב.

העיסוק בכלבים לא מנע גידול דגים באקווריום. המלהבותו של הילד מהילדים השוקקים באקווריום הדביקה גם אותנו, והפכה לאינטרס משותף לכל בני-הבית. וכך באה פגיתו הראשונה של הילד עם המת. הדג הא טוב המכונה בפיינו בשם "צמפיקו" בשל זריזותו הרבה ומעלליו הבלתי-רגילים - מת. הצעוז היה עמוק והAIROU בלתי-נתקפס. איך זה הפ' היוצר מלא-החיות לדומט? האם זאת נקרא "מת"? האם אין לך כל מקנה? האם לא ישוב לשוחות ולהשתולל? מה עושים עם מת? כאשר נאמר לילד, שקוברים מתים, ועורכים להם הלווייה, ערך אמר בעדרת אותו

תקינה ומספר חבירים תלויות לוג וקברו בחצר, גראותנו אם צערו חגורת של חילך
משגשחת תמותת-חריגות, חישלנו אם אקווריות,
אם היצורי על אובדן-חריגים מעא ברכיבת על טסיט, כל שבוע צופת
בכליזון-עיניות לבואה של תשבת. שבת פירושה יציאת לחות-גורדון ורכיבת על
טסיטים. מי ירצה לו לפרש על גבי-חוטס, שדרות מוריוקים נגמאות מחת פרסוטיו
ובלוריתו מתנוסף ברות.

- הפרש איינגרו, אך תמוננות-טסיט מקשתות את חדרו תרייק.

לצד אהבות האלה חלפו השנים של בית-הטפר העטמי. עט היכנסו למאכו
התגלת אצלו שטח-הטענילינות חדש לגמרי: אכדרסל. לו הקדש את מיטב עיתומיו,
כਮובן, גם על חשבו שלימודים. גם בזבאן ניצל כל רגע פגוי לטיפוח תחביבו
החדש, והיה מזכה את קבוצתו בנצחות, בחופשיותו הקצרות בבית העמיד בראש
סולם-עדיפויותיו אימון ומשחק-כזרעל, למרות שכה רבים היו הדברים
שעניןותו וכיה הרבה רצה לחבר בזרועותיו הארוכות והחזקות; עולם ומלוואו רצה
לחבק כאלו שעתן שהוקצב לו, מועט הוא, והדברים שברצונו לעשותם, כה
רבים הם. لكن נחפץ היה תמיד, אף רץ להדביק את הרצוי לו.

وانחנן ההורים קינאננו בספרים שקרה, במוסיקה שהאזור לה, בטילים שעוד,
בבחורות שאח וברעות שטיפה. בכל אלה עבר לנו חליק מאמיר. ואנחנו רצינו
אותו יותר בשביבנו. כה השtopicנו להימצא יותר במחיצתו. יש צורך מסוים
באמירתו של פרויד, שההורים אינם רוצים, שילדיהם יתגרו. בהתבגרם הם
יוצרים להם מעגליים רחבים של הטענילינות ואין יכולת להציגם לבית. זו תופעה
טבעית ורצויה, וכל בר-דעת מבין, שכח חייבות להנהל הדברים. הריל היפוכו של
דבר יוצר אנטומאליה. יודעים, אך ככל זאת קשה להשלמה. היו מעגלי-הטענילינות,
שנעו במסלולים קרובים לנו. בעמ הקרייה היה שלנו. אהבת-ספר טוב היה. היו

ספריהם שעllerיהם חמליעץ בלחט, לעומת זאת היה ספרו שביבקש מנגנון בפערוש לא לקרווא, כמו את ימאותו של אוורי פלריין - "זו עצוב מדי בשביבל", אמר. אין צורך."

מעכליין, שאת זכרוניותו של משה שמייר על אודנות אחיו אליק, חזר וקרא, חזר אליהם ולא פירוש מזרען, או מל כל נדמת לי, שאחבי את כתיבתו של קישון. שוכב היה בחררו. הספר על הרצפת ומווא רכוו מעליו, ובמעט הקריאה היו מתחזרים בין כותלי-הבית פגינגי-צחוק מדבק, בית מדרס ואנו שמחנו עמו.

במיקו הצבאי, שתוחזר לבו על-ידי חבריו לאחר מותו, מצאנו את ספרו של ק. צטביך "כוכב האפר". במקום שהפסיק, כנראה, את הקריאה, מצאנו גלויה-דרואר מיועדת לשלוחה תיומילומי, ומתחתייה המשפטים הבאים:

"המוות מלטף את פניך עם אורחת של שימוש, עם רקיע פרוש, עם דמתה-אלם:
- זה לא יכאב.

- באמת לא?"

בעמוד האחרון מצאנו פנקס אישי לחלוקת-טבליות קומיין, המסתיר את המילים הבאות: "השיבו ...

השיבו לי לו רק שורה אחת בודדה מתמלפי-אחרתי הזוהובים.

השיבו ! ..." (עמ' 121).

- ואין משיב.

באיזו גורליות נוראה מקשר הספר זהה את נכם של טבוחי השואה זבנעם של ביצוליה עם מר המות.

אם קרוביים היו נתלבינו בספרות, אזי שוגה היה הדבר במוטיקה. חרוב מושבע של מוטיקה מודרנית קללה היה. הרבה לשומעה ללא הפסק וללא אותן בכל שעת היום וכליותי בכל מעשיו. הדבר היה לבו לזרא. ריגלים תילנו למקצתים אחרים ולמלודיקה אחרת. אבל אם רגילה ניטה לשכנענו ולהציג בפניינו את יופיה: "תשמעו כמה זה יפה, כמה מסעיר, עוד תאהבו את זה, עוד תלמדו להכירו".

— לא אמרנו אם זה, רק אם הרגלנו שלן בגיטרה אהנו, וכשה שפער חלכנו כשלגלו לנו לתרז'ה לוזן ולשורי גזוזה לדור ליזווזו, אלה הן רגעים אושע זולאי, לשפוע אם אמזר שיר ומנגן ולשיר עזמו — זה היה חן אווורית-דור שיפתוי כאילן נושא מעליינו: תינוק כנש Achot, ובטוב ליבו בשירה היה פונם אלין "שירי", אמר ומקם לשפוע אם שירי-חרבת הנוגים של אוקראינה, — אל שידר-חידון באנצע נפקחת, את הרוגזיסטר שליווותו, ואשר הנעים לחבר'ה את הזמן במוצב, המזררו חבירו, בגיטרה שלן התאמנה לאחורה עולה חדשה, וangi נשארתי חייבת לו שני תקליטים של שירלי בייסי, אותו הזמן כמתנה-יום הרולדת.

בהפיגי במלולי-אבותתו של בני, רוחמי מנוסא-אהבתו העיקרי: הארים והdagga שלומו ולטובתו. את האנשים נהג לחלק ל"נחים", ל"נחים מואוד" ול"נחים". בדרך כלל מצא בכל אדם שהוא לזכותו. על אורות אנשים לא ראויים לסיווג זה לא אהב להשתת. "את", היה מפטיר ומנייף את ידו בברז: "ילא כדאי לדבר".

במקרים קיצוניים ובעת כעס היה משתמש במילה הלא-צנזורלית והשגרה בפי צברינו: "ה..". בבית ניסינו נמצא לה תחליפים סובלימטיביים. קופנו על המזיהה עת נפלטה פעם בשידור טלוויזיוני המילה זאת מפני של הפרופ' פלוסר. מאז השתמשו בביטחון המילה "ה.." בתחליפה: פרופ' פלוסר. איש לא ידע מדוע היינו מצחקיים בצחוק דו-משמעות היינו מזכירים את שם של הפרופ' המלומד.

כదומני, איתיב לעשות אם את רשות-הדייבור על אוודות יחסן לבושים אשאיר למקרים, ואנוכי אסתפק רק במספר אפיוזרות מחינו בבית.

הרגישות הסיסטומוגרפית, שהייתה טבועה בו מילדותו הרכה, הורגשה בכל.

בחיותו בן ארבע וחצי גוויות אביו למבצע "קרשי", ואנוכי נשארתי לבדי עם בני

עליזום קסמיים כבית בודד, ערבי אשר עמרותי עם תילדותם ליד חלון וחתימי בענינים
תשטים".

"את יודעת את אלותיהם ומתחפתם לשלווה של אבא?" - שאל.
"אבל אני רואה לא רק את אלותיהם, אני רואה אףלו את אלותיהם בכלל אין
לך מה לדאוג, אם אכן ייחרג ויעלה השמיימה, אטפס לשם על חבל ארוך
ואוריד לך אותו משם".

"יק לא לדאוג" היה הפזמון החוזר שבפיו. כך אמר לבו עם גיווטו. כך נzag
להרגיענו במשך כל שירתו הצבאי. כך גם נפרד עם יציאתו האזרונה. תמיד נzag
להרגיע, להשikit, לפיקים.

גם בזמן שלא הייתה מרווחה מתייגרו הלימודים בבית-הספר התיכון, מצא לו
תירוצים מתרוצים שרבים על מנת להרגיעני. "יש לך מזל, שאתה בסך-הכל מורה;
זה יש לך בסך-הכל בן תלמיד גרווע. מاري לעצמך מה היה קורה לו היהת
פסיכולוגית; כל הבנים של הפסיכולוגים בכיתה הם פסיכים. זהה, זהה, זהה...".
"אני פשר לא מוכשר", נzag לומר. ועל טיעוני, שבדיקותיו הפסיכוטכיות הן
מצוינות ומוסיפות את ההיפך היה מגיב: "בדיקות עצמי טעו". כשהתברר לו
בצבע שדרפו - גבוה מאד, המרטה לעומתו: "אתה רואה, תמיד ידעתי, שיכולתך
מצוינית". אז התפרק בצחוך ארייך ובנדדו את ראשו לעומתי, אמר: "אם אלה,
אם אלה, עצמי פשוט טעו פערניים".

משך כל שירתו הצבאי נzag להרגיע בכתב ובעל-פה עד יומו האחרון. אףלו
במוחבו האחורי מהצדית נzag לשאל אם אבא בריא, אם אמא ישנה הילב
בלילות. עצמו, כרגע, הרד הכל בסדר. אין מה לדאוג
אל לא הטעק רק באמירה. הוא רצה לתוכיה לנו, שאין כל סכנה נשקפת לו,
וכך הוזנו לביקור במוצב. ביום קיץ חמ שן שנת 73 טיפנסנו למוצב מבוגר

ברמתו, חרגזיזטער של גיגן, מחרגר'ה קיבלוונו בחופיותו, והוא גוזא לאכענגן
עד כהו תחתיות בטוחה ותפקידו בלתי-פגיע, באחאגנו ליווה אורחנו. על פסגת-הר
כלב ישומז-גביעות בזלת, עמר בני, ובחבקו את אחותו העירך עלי דברי-הרגען,
יכען לאחר שראית, אמא, חוכלי לישון בשקט".

תיבשטי על הענק חטוב שלו וחשתמי בלובי: כן, בנו רק בעת אנגל יודעת כמה אתה
זוקם לחסדי-אלות.

"שומ חסר לא עמד לו.

גם לא זה שבעת חופשתו האטורונה ערב ראש-השנה תשל"ד, ורקריש חלק ביכר מזמן
לביקורי-חולמים בכתלי-חולמים ולכבוד זקנים בכיה-אבות. במקום חורה ביררכמי^ה
שפה רפה: "אלותים יזכיר לך מסדים אלה, בני". יש לברך באמונה שלמה
ובביסותן, ולא כמנוי שההיסוס מכרסם בכל ברכה שלי, שמא לא תתקיים. אולי
חטאתי בפקופקי הרביים.

על אודות שירתו הצבאי ידענו אך מעט. על הורדת-הפרופיל ועל זה שאינו
חייב להימצא ביחידה קרבית, לא סיפר דבר. רק לאחר המלחמה למדנו מפני חבריו,
דברים שכח רצינו לדעת קודם לכך. הוא התגיים בשמחה רבה ורצה לשורת בצתנים,
כאביו בזמןו. מבקש לא ניתן לו: משקפיו היו בעוכריו. הוא בחר בגולני
והיה גאה על השמייכותו ליחידה זו. למרות הפניות וההפרשות הרבות של מפקדיו
לא רצה לפנות לקצונה. הוא לא רצה לפקד על איש. שב שלא יהיה מסוגל לצוות,
ולא רצה לשאת על שכמו אחריות לחגי-אדם.

במקצוע האובשות מצא מימוש מלא לאישיותו: לוחם ומקיים חיים. כמה שמה
בהיכנסו למלוד בבית-הספר לחובשים. באיזו שקדנות למד, ולאילו הישגים
נהדרים הגיע. מימיו לא היה כה שלם עם עצמו וכשהשם בחלקו. גם אנחנו ראיינו
בברכה בחירה זו. קיועינו יחד עמו, שהעבדה בתור חובש טובילו לליימודי-
רפואה.

אכל חקירות אלה לא תחתנו: חקירות הובילו לזרזוזות-המורות, בירוחם אמרו
של מלחמות-גוט כופור ב-22.10.73 נפל אמדר בטרומי-תגולן במלחוז חפקיין
בחובבם.

המלחוז מחזרוגות שבסמו ממיינו היו מילוח-יעידוד לחברו: הוא טה על שמו
וזמר: "אין דבר חגי, בעוד שיש שעה ישיג לנו קיסינגר המסת-אשוי".

קצרים ומעטים מידי היה ימי חיבור של בניו
והוא תרי רק על מפטון מחייט עמר, כשהזרזותיו הארוכות פרושות למקם את העולט
ומלאו. אך הדבר לא ניתן לו.

חיה לי פקוח פולחן

זקפת גיא

ונתינה עליה

שכמומי אמייניך

רצד אגלי שמוח.

חיה לי תפלה אלמת

שאללי שםים פלסה לא דרכך

לבקש חסדי אלוה

שיшиб לאם את בנה.

את פקוחי הפולחן

פיגז עופרת שסע

תפלתי האלמת מטעמים הושבה ריקה.

את שרידי תפולחן

תפלחה חנכה עטפה

שתיהן נחות ביהן

ונעליהם חמצבה.

על נסיבות נזילתו של אמיר כהן אלגנו מפקד יחידתא, סגן אלוף זאב אורון

לכבוד משפחתו טל
בנכם 2127978 טל אמרו טל נפל בקרב בול-שאמט שברמת הגולן ביום כ' כ'יו
בתשניל'יך 22 אוקטובר 1973.

התайл ביעץ חפדרו כחובש בפלוגה ב', בגין גבעון חטובה גולני בצורה
מושלמת ומופתית, באומץ-לב, במסירות ובנהמנות. היה חובש טוב ואחד על
כל חבריו ומפקדיו.

טל אמריר נפגע בשעת עבودת התבצעות בהגישו עזרה ראשונה לפצועים.
הנגי מביע את צערו ואת צער הגדור כלו בנפל בנכם אמרו.
זכר גבורתו יכו לנצח בדברי ימי עמו ושמו יהיה חרוט על ארמיה וסלעיה
של הארץ הדעת לדור ודור.

יהי זכרו ברור!
זאב אורון - סגן אלוף
מפקד היחידה.

אהבתו/הערצתו של אמריר היו נתונים למג'יד שלו - אורי שגיא, שעלה אודוטינו
הרבה לספר לנו בבית.

מכתבו של מר שגיא, אלגנו, מסתבר שהסימפתיה הייתה הדדית, וכך הוא כותב:

משפחחת טל,
אף כי לא זכיתי לשרת עם אמריר תוך כדי המלחמה ולצעריו עצבי היחידה
תקופת מה לפניה, עקבי אחרי האנשים בדאגה רבה.
כמי שהיה ביחידה תקופה ארוכה, אין ספק שמתקשרים לאנשים היוצרים אורתה
ואمير היה מהבולטים והטובים שביננו.

משמעותו ביחידה כלוחם וכחובש ליוויתי את התפתחותו בה בעניין
ובהערכה ויודע כי שימש מופת ודוגמא לחבריו ומפקדיו בנסיבות מול
צניעות, אחריות ויכולת לשמש כ"מנהיג" מקובל על חבריו, אף כי רשות לא
שימוש במפקדים.

אמיר היה כל הטוב שהיה אצלנו (ואהף כי קשה היה, מאמין אני כי האנשים
מלאי בטחון וטפוק היו ביחידה) ושימש למפקדיו לחבריו כאחד מודד
ואמת-מידה של הנהגות והתנדבות. אין לי ספק שיכל היה להמשיך להתקדם
לו רצה בכך בכל תפקיד, אלא שדורמני כי טוב היה לו כפי שהינו.

"מקודם מתייחסות אל חזה של מקודמת-ראייה של ביאזועית וגיאזועי זבולה פיזית. חבירת מתייחסות אל תארם שטחיל. מקודם וחוויות מתייחסו אל אפשר מושבנה ובוחצתה: אם מקודם תקבי פחוות קרייך ביאע תמייך בצורה מושלמת ופסורה, גע בתבאים הקשיטים, תמייך גילה זוזטמַן".

דמותו כארם בלטה תמיד בחברה שבת נטצא - משכמו ומעלה שידם מנהיג טבעי לבני גילו ולצעיריהם מנגנו. אמר ר' חיית יידיד אמת. מעולם לא חפר הבטהה ולא במקע מהגשות עזרה במידת יכולתו. ידעתי שהוא עליו לא פיג - הוא היה בין המעטים שאחט חייתה מוכן ללכת לכל מקום - זבבטעון מלא. לא מקרה הוא שלכל הפעולות שבוצעו מעבר לגבולות יצאו ייחר כל אחד בתפקידו."

לצעריו, אין ביכולתי לכלול, במסגרת זאת, את דבריו שאר חבריו לפולוגה, אשר טרכו רבות בהכנותו של האלבום, ואלה שמותיהם:
זאב אפללו, יצחק גלבטוי, לואיס גולדשטיין, שמואל מוסמן, רפי נברון,
חורי סלומון, אלי עטיה, פרג ציון, דוד שצער, שמוליק רוזנטל

ובדברי הסיום באאַלְוָאַטִּיקָן כותב הסמל יוסי מגצ'ור:

אֲבֹדֶת לְנוּ בְּעֵזֶת שֶׁ מְלָחָת אֲפֹזֶת.
מְלָחָת שְׁנָשָׁלָנוּ יְתֻמִּים מָרָע וְאַתְּוָבָר,
לְחֹסֵר לִי חִוּכָךְ, זִקְרָת לִי עַד מָאוֹל,
לְאַשׁ וְרָאַשׁ מְמַנְחִיָּגָי וּמְמַעַצְבִּי הַפּוֹלָגָה וְמְעַמְדוֹן הַמּוֹזָב
טָבוֹב לִי הִיאָה פְּשָׂאָר עַפְפָל,
לְעוֹלָם לֹא אַשְׁכַּח.

ויאמר:

ונבון זו הוות, פאנדר תען פאנדר ווואלן,
ענק חותם פאנדר גוונדר, אן פאנדר פאנדר גאנדר גאנדר, פאנדר
שיעזוב את תחלה נושא חלה אפלן זיוויה פאנדרויל, אוא איזר – רוזה
לא – פֵי רצפתן איזה פֵי לאני ולאחות כפוחן לא חזני זופין
שאנדר."

סמל בוקי שפרלינג:

"לא אגדים אם אומר שהיתה אחד מבודדים שכולם אהבו אותו. אחר
הדברים שתשרינו אותו היה יחסו לחיללי המלקה שלו. למרות שבחשב
לאיש הסגל מעולם לא גר עם הסגל אלא עם חבריו, אך בהשפעתו הרבה
על הסגל עזר לחבריו החילליים."

טור' ויצמן כתן:

"אמיר היה במור רצינן מאוד. כשהחבר'ה מיו רבין במלקה אמר היה
מפריד ביגיתט.
אמיר אחכ לעזוזר לחבריו. כאשר היה מטדר המפקד והלו חבר'ה שצרכיכים
לעבוד הרבה אמיר עזר לסת וויה נשאר עד מאוחר כדי לעזוזר לחבריהם.
באשר היה מקבל חבילה מהבית היה צווק י'חבר'ה יש חבילה" וכולם היו
מהקציט סביזו וויאו היה מחלק שווה לכל חיל, גם לחבר שלא
הייה בזמן החלוקה היה משאילו את חלקו."

מפעל הנצחה
לזכרו של אמיר טל הירד

אגודת מכבי ריג'
מחלקה הבודרטל

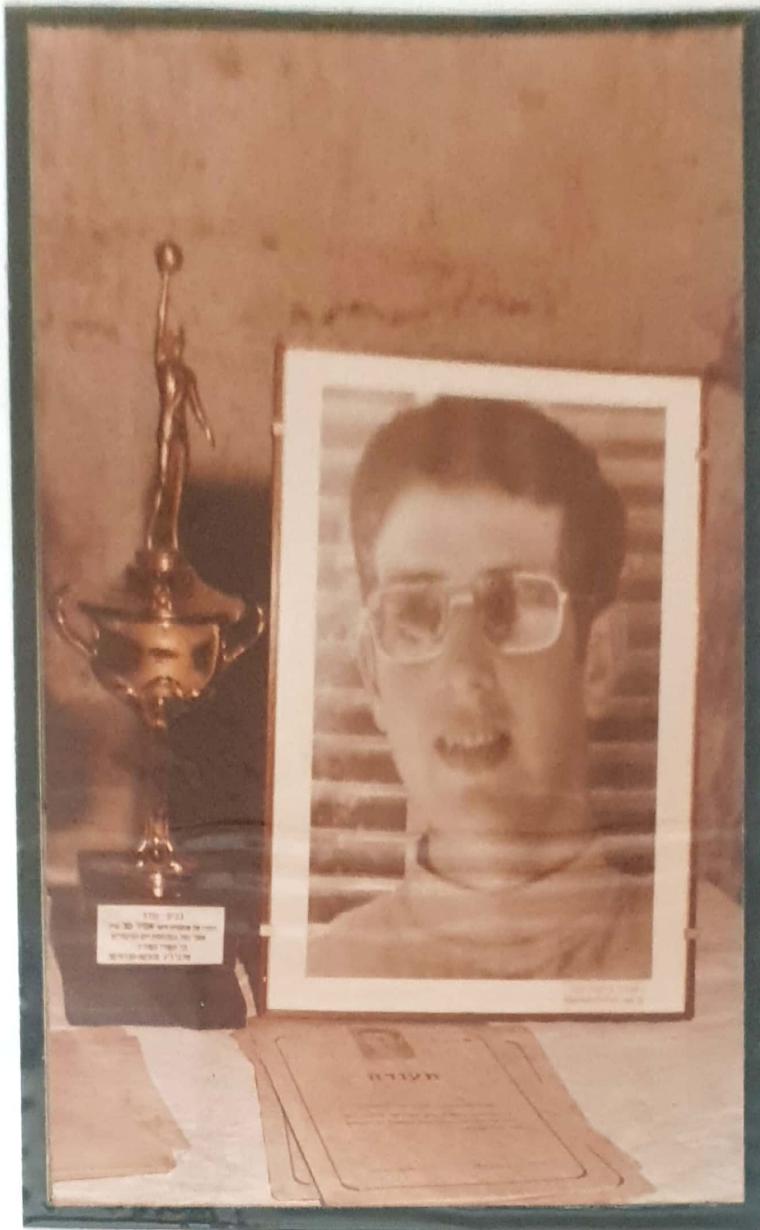
תעודה

תעודה זאת ניתנת ל

על השתתפות במשחקי גביע לזכרו של שחנינו היקר
אמיר טל אשר נפל במרומי הגולן במלחמת יום הכיפורים
בכ"ז תשרי תשל"ד.

קבוצת „אמיר“ ר”ג זכתה בטורניר לזכר אמיר טל

קבוצת „אמיר“, ר”ג זכתה אתmol בטורניר כדורסל לקבוצות נערות לזכרו של אמיר טל, כדורסלן מכבי ר”ג, שנפל בנוולן במלחמת יום הכיפורים. הרותינטש ניצחו במשחק אם השכלה את הגביע בראש תונדר אט. פאזרי ת”א 82:62.] קבוצת המנצחת,

במשחק שבו חמשו אילן כיון מ.ג. שקיין 26 נקודות. במשחקים האוקודיס ניצחה מכבי „אמיר“ אט. פלבי ט.ה 66:50 (לאחר האולאה) וביחד ת”א הביסה את הפועל נב ע. 93:14. בטאים האוקודיס העניקה

ריאייל * ריאייל * ריאייל * ריאייל *

ה"י אמ'ידים"

של מכבי ר'ג

נקודות
נקה הר. 282

נעדרם ושמוננה קבוצות קטסל
וכשפוחי הcadoretel מטופחים בצורה
הטובה ביותר, המתבטהת. בצוות צער

רמי ריבמן

מוטי בן-זוי
שחקן נבחרת הנערים,

אבי הרצברג, דרכן הפוער

את מדי קבוצת הנוער, ולמרות שהם
עדין בתחלת הדרכם - יקרים שחקני
קבוצת הנערים מכבי "אמיר" ר'ג.
הבקורת ע"ש כדורסלן האגדה אמר
טל, שנפל בוגלו במלחמה יום
הכיפורים, לתהית אחוריה בגואה.

בעונת 76/75 - זכייה באליפות
מחוזית לילדיים. שנה לאחר מכן -
בגרד הילדיים, הפכו לנערים,
ובאותה תקופה תואר אליפות מחוזית
נוסף. אשתקד, לשם שינוי סיממה
הבקוצה במקום השלישי, אך לעומת זאת
זאת הם זיכו את ארגודם בגביע המדינה

ורי וולף,
שחקנים נבחרת הנערים

мотי צאן, ראש הקבוצה

ודיבאמי של אמנים; מנהלים ועוזרים,
שיטות ועוזר אימון חדשניים; ייחס ציריך
נאותם ופעילות חברתיות. עניפה - לא
מאחרות הדցאות לבוא.

במכבי ר'ג לילדיים מכל גוש דן
ואף למושב שולט, שילד יער בנישמן,
יש נציג, זהו זיו רוכט, בן ה-12, המגיע
לכל אירוע בשלשה אוטובוסים.
חלק בלתי נפרד מהעלאת בית'ה'ס
יש Zukof, לזכות רוכז מהקלת הנוער,
זאב הרצברג, סטודנט באוניברסיטת
ת'א, שבחמש השנים שחילפו. ברם
רבוט בצד הארגונומגהלהטי.
מאמן מכבי אמ'ידים בשנותיהם
האחרונות הוא יעקב רוזן בן ה-40,
ונגנ' קפטנס מאגנו הcadoretel הראשון

לאחר שבגוו בגמר על מהויקת הגביע
מכבי פתח תקווה 44:67.

הכל החל לפני 6 שנים, עת הקים
كامיל דירקס הבלגי, אז שחקן מכבי
ר'ג, בית ספר משלו כדורסל. כירם
מנוגה ביה"ס שתי קבוצות נוער,
שתופענ' בliga העילית בעונה
הקרויה לאור זכיה של מכבי רמת
חן באליפות מהו ת'א, שתי קבוצות

חפשו שנתיים מבלים וחזרו רג'י דיזינגוף.
בן לוטשטיין, ערן וולף, אודה אדרטוביין
ותבריחם על מדליות הבודפשט.
שם גדי אס המשנות חיללו אומרים
ושחו לחובבי הcadoretel, למגע אותה
השלדים ביזה של מנג' רות'גן, ואון
פלא בדבר, שהרי עדין לא קלאו להם
77 שנות. למרות גילם החזיר, למורת
שבועות תקרזת ילכשו לראשות

מכבי אמיר ר' 105 נ' הפרש!

כבו את ת.ג'ר ר'ים — מכבי "אמיר" צפון רמת-גן — אלופת מ' מרכז עוזמנים מימין לשמאל: יעקב רוזן (המאמן), דונן גבאי, אייל שבתאי, ערן וולף, שלום בבאני, רמי רייכמן, מוטי כהן, אודי אברמוביץ' כורעים מימין לשמאל: אהרון נחומי, יצחק לובובי, רמי פולק מתי כץ (ראש הקבוצה), חן רוטנשטיין, עובד טחן.

גם מכבי "אמיר" רמת-גן, אלופת. מק' שנה של התקומות-שלב (مولדים לנערים), לא. חותמו כדורסלי "אמיר" מחתמת התקנות". של מכבי רמת-גן, סיוכוים רבים ליריביהם. גלופו בדינקנות.

מאט חיים פנטילט

את יכולתם והישגיהם של הפליטים העזירים זוקפים לא מעט לזכותם של מא הקבוצה, יעקב רוזן שאימן: בעבר את קבוצת הבוגרים של האגודה בילגיה. תלמידי היה זה, באמצעות אחת הענוגות ומאנצ'ל שלת. רוזן, שותה בעצמו: עבר שחקן בל הלאומית, הש퀴ע עבהה רבת בקדחים ליטוש המכדורלנט. העזירים זותם נוכנים. עוב החדר, בהם יסודות כדורסלי נוכנים. עוב זו סיעת לנערים להעתולות על הקבוצה ווריבות, ולנוחות במשחקים בזירה משנית.

קבוצת זו, יחד עם קבוצת הנערים השם מכבי "אנדר'", מהוות את חממות-התקנות. גוזלומ' של מכבי ר'ג, ואולי גם של מדראס לישראלי.

את תוצאות השיא השינו עורי מכבי, "אמיר" נגד הפועל בני-ברק 30:135. ב' משחק זה קלע ח' רוטשטיין 45 נקודות, ו' חבר לקבעה יצחק ליבוביץ' — 30 נקודות. מכואנו אלו למדים כי בקבוצה יש מגן גדול של שחקנים טובים וקלשים מוכשרים. ובניגוד, לקבוצות אחרות בגיל זה, אין זו קבוצה בנייה על יכולתו של שחקן או שניים. שלושה מושקuni תקבעו ימינו על סגל בחורת הנערים. היישראלית (ללחיי 2/1961) למרות גילם צעיר — ערן וולף, חן מת' שטיין ומוטי כהן, "מלר וסלט" של הקבוצה הוא דודר כץ שקלע 344 נקודות והוא מגדיר יין נבחר ראש הקבוצה מתי כץ שקלע 202 נקודות,

קבוצת מכבי "אמיר" צפון רמת-גן חופשיה שנה בראשונה בלהקה לנערים כדורסל ל' וחור שוכתנה בפונה שעברה באליפות לילדיהם. נ' למחרת נילם האערן של שחנית (גולם לידי שנtron 1962), כבשו בסופה נ' את לישוט הליגה לנערים מכחו המרכז.

הדור לא לאליפות וזרחה בטוחה, הנערות זכו נצחון אחר נצחון. סולם בתנאות גבשות מרביתם בהפרשים גדולים.

קבצת גער מכבי ר'ג, ברום חנייל' ביה'ס לכדורסל של מכבי ר'ג, מרכיבת' שחנים מבשדים ובעל עתיד. במש'ך ה' גונה הם לא "הסתפקו" בהישגים נצחוי'נות, אלא אף הגנו כדורסלי טוב. הקבוצה נשאה את שמו של אמר טל צ'יל, כדורסלן מכבי ר'ג, שנפל במלחתם ים ה-

כפרים. במשחק הקובלע על תואר האליפות, ניצ'חו הרמת-גן את עורי בית'ר ת'א — 91:82. המציג במשחק היה אחד אברמו' בץ' שקלע 20 נקודות. הbij'ר'ים חפסו את המקום השני לבני הפעיל חולון שאטפתה במנועה — למכבי "אמיר" 61:71. במשחק זה הדצ'ין ערן וולף שקלע 20 נקודות. הרמת-גן רשם לעצם ניצחון יוקרתי על מכבי ת'א במשחק-חוץ — 61:90 ב孔子' קליעות מוצלחות של אחדן נחומי (28 נק') והו רוטשטיין (20 נק').

אגודת "מכבי" רמת-גן

ויה תפלגgi איש שלום זיסטן זיל דרכי הרצל ח. ג. 50

92/3/36

四

118 of

662

• ۱۷۶

תְּמִימָנָה כְּלַעֲדָה גְּדוּלָה נְזֵרָה:

ת. 18.30 נסעה ל-
היכלון מטבחם

18.30 נסעה להרמלה

תְּמִימָנָה וְעַמְּדָה בְּבֵית יְהוָה כִּי תְּמִימָנָה וְעַמְּדָה

ת. 90 מילוי 20.00
הנפקה כ- 100,000 ₪
הנפקה כ- 100,000 ₪

תְּמִימָנֶה בְּרֵבָבָה וְבַעֲמָדָה